

KOPRIVNIČKI IVANEC

Pokopan preč. Vjekoslav Britvec, zlatomisnik Varaždinske biskupije

Preč. Vjekoslav Britvec, župnik i dekan u miru i ovogodišnji zlatomisnik Varaždinske biskupije, koji je preminuo u petak 3. studenoga nakon teške bolesti u Županijskoj bolnici u Koprivnici u 76. godini života i 51. godini svećeništva, pokopan je u Koprivničkom Ivancu, mjestu svoje posljednje službe, u utorak 7. studenoga.

Svetu misu zadušnicu u župnoj crkvi sv. Ivana Krstitelja i sprovedne obrede u zajedništvu s pedeset svećenika Zagrebačke metropolije predvodio je dijecezanski upravitelj Varaždinske biskupije mons. Ivan Godina. Na kraju misnog slavlja mons. Godina izrazio je u ime Varaždinske biskupije riječi zahvale za njegov svećenički život te uputio sućut svima ožalošćenima. O životnom putu preč. Britveca, koji je puna četiri desetljeća bio župnikom u Koprivničkom Ivancu, govorio je sadašnji župnik vlč. mr. Marijan Horvat, dok je riječi oproštaja u ime generacije uputio drugi ovogodišnji zlatomisnik vlč. Mijo Peroš. Nakon svete mise zemni ostaci preč. Britveca položeni su u grobnicu ivanečkih župnika na groblju uz župnu crkvu.

Vjekoslav Britvec rođen je 1. lipnja 1931. g. u župi Lasinja kod Karlovca u obitelji Ivana i Marije, rođ. Topolnjak, u kojoj je rođeno osmero djece. Kad je trebao poći u školu, obitelj je preselila u Požegu, gdje je proveo djetinjstvo, te završio osnovnu školu i realnu gimnaziju. Na inicijativu rektora preč. Mije Bestića otišao je u Zagreb u bogoslovsko sjemenište te upisao bogoslovni fakultet, na kojem je diplomirao 22. lipnja 1957. godine. Godinu dana ranije, 29. lipnja 1956. g., za svećenika ga je u zagrebačkoj katedrali zaređio nadbiskup koadjutor dr. Franjo Šeper. Svoju mladu misu služio je u crkvi sv. Terezije Avilske, današnjoj katedrali, u Požegi 22. srpnja 1956. g. Kapelanom u Pregradi imenovan je 12. kolovoza 1957. godine, te je na službi ostao do 9. srpnja 1960. godine, kada je preuzeo službu upravitelja župe Legrad, koju je obavljao pet godina. U istom razdoblju bio je i privremenim upraviteljem župe Đelekovec. U Legradu je uz redovan i zauzet pastoralni rad obnavljao i župna dobra, pa je tako potaknuo obnovu župne crkve, koja je bila prilično uništena od razaranja granatiranjem na koncu II. svjetskog rata, a obnovio je i crkvene orgulje te župnu kuću. Župnikom u Koprivničkom Ivancu nedaleko od Koprivnice imenovan je 26. srpnja 1965. godine, te je u toj župi službovao punih 40 godina, sve do umirovljenja 21. srpnja 2005. godine, kada je župu predao svome nasljedniku, vlč. mr. Marijanu Horvatu. Od 2001. do 2004. g. bio je i dekan Koprivničkog dekanata.

Kako je i sam uvijek isticao, čitav je život posvetio širenju Božjeg kraljevstva na zemlji te očuvanju sakralne, kulturne i duhovne baštine hrvatskoga naroda i Katoličke Crkve. U župi, u kojoj je djelovao četiri desetljeća, nastojao je djelovati ne samo kao duhovnik, nego i kao prosvjetitelj za svekoliku dobrobit i napredak župne zajednice. Potaknuvši šezdesetih godina asfaltiranje glavne prometnice, usmjerio je domaće ljude na zapošljavanje i školovanje djece u obližnjoj Koprivnici, što je donijelo preokret u razvoju i uređenju mjesta, koje je i danas među najljepšima u Podravini zahvaljujući vrijednim ljudima. Uz redovitu pastoralnu skrb, obnovio je župnu crkvu i veliku kapelu u Kunovcu izvana i iznutra, dok je u

župnoj crkvi postavljen i novi oltar u baroknom stilu. U župi je postavljeno pet novih raspela te su još četiri potpuno obnovljena. Osobitu mu radost čine dva svećenička zvanja iz župe, Josip Grošić i Dragutin Prlog, a radovali su ga i susreti s domaćim sinom misionarom fra Bernardinom Šuljom.

U svojem djelovanju uvijek je imao vremena za suradnju s općinom i mjesnim društvima, osobito onima koji njeguju glazbenu i narodno-etnografsku baštinu, kako bi se vjerski i kulturni život podigli na što višu razinu. Ne čudi stoga što je njegovom inicijativom sačuvana čuvena ivanečka narodna nošnja, a potaknuo je i obnovu folkloru i osnivanje limene glazbe. Zauzet i predan u služenju Bogu, Crkvi i svom narodu, nije ostao po strani ni u Domovinskom ratu, priključivši se koprivničkoj brigadi Hrvatske vojske, u kojoj je niz godina bio vojni dušobrižnik. Odlikovan je Spomenicom Domovinskog rata, a imenovan je i satnikom Hrvatske vojske. Niz desetljeća bio je i dušobrižnikom u koprivničkoj bolnici i domu umirovljenika.

Preč. Britvec po umirovljenju je živio u Koprivnici, pomagao župnicima u pastoralnom radu te se rado odazivao vjerskim slavljinama i susretima.

Jasminka Bakoš-Kocijan